

[Kai Moltke.]

vi er ved at nærme os afslutningen. Men jeg skal gerne være med til at oplyse historiske begivenheder.

Hvad angår de fire konfliktpunkter, skal jeg spare tid; de har nemlig stået aftrykt i vort partis ugeblad, så det er i hvert fald ikke nogen hemmelighed for dem, der har fået tid til at læse i det.

Hvad spørgsmålet om at stemme imod boliglovene angår, blev det pointeret under forhandlingerne, at vi ikke ville stemme for de love, som indeholdt huslejeforhøjelser, og sådanne findes i de to omtalte lovforslag, og der var forskellige ting, som blev redigeret her.

Endelig er der jo ikke nogen underskrevet protokol mellem de to partier; der er jo derimod tale om en protokol, som blev forelagt de to grupper, og på grund af de fire nævnte punkter kom det ikke til den overenskomst, som der her er tale om . . . De må godt afbryde, hr. Hastrup.

Anden næstformand (*Thestrup*): Jeg må sige, det er ikke tilladt at afbryde.

Kai Moltke: Det var jo næsten synd. Se, det var for så vidt svar til hr. Hastrup.

Så spurgte både de konservatives og socialdemokratiets repræsentant, om jeg da slet ikke ville gå med til huslejeforhøjelser uanset stigninger i prisniveauet osv. Ja, det er jo ingen hemmelighed. Allerede under 1964-forhandlingerne sagde jeg udtrykkelig, at jeg ville gå med til forhøjelser, hvor man kunne dokumentere, at administrations- og håndværkeromkostninger og lignende udgifter var steget. Den socialdemokratiske ordfører henviser til, hvad der står i vort eget boligprogram om den 5-årige revision, og siger, at det kunne jo have medført endnu værre ting. Ja men også her giver vi udtryk for, at vi under visse omstændigheder godt vil være med til at regulere huslejen. Den socialdemokratiske ordfører glemmer imidlertid kernepunktet, at forudsætningen for disse 5-årige reguleringer er, at man for tredjeprioriteter indfører en lav rente fastsat til en bestemt procent. Hvis vi kunne få sikret en rente på 4½ pct. for tredjeprioriteter i det sociale byggeri, skulle jeg med stor glæde være gået med til en regulering ud fra det niveau, vi her ville komme

til. Men det er dog givet to vidt forskellige ting. I dag har vi 9½ og 10½ pct. i rente i tredjeprioriteter, 10½ pct.!— og så give sig til at udligne på grundlag af noget, som jeg betragter som unormalt, men som andre opfatter som normalt, det er virkelig ikke noget, vi kan være med til.

Jeg har lige nogle bemærkninger til hr. Guldberg, mens vi er ved de sociale bolig-selskaber. Først blev spørgsmålet om en boligfond rejst, og det blev rejst meget hårdt i tinget af hr. Poul Hartling forleden dag, idet han sagde, at oprettelse af en sådan ville være et brud på boligforliget. Må jeg have lov at henvise til venstres bolig-skitse, side 10, hvor der står, at under forudsætning af udligning i de sociale selskaber med hensyn til husleje osv. kan man i provinsen ved udligningsfondens oprettelse fra staten yde et startlån, som må sættes i forhold til huslejenedsættelser, der er sket i det dyreste byggeri. Og så fortsætter man, at formålet med en sådan engangsstøtte fra staten er at sikre de sociale boligselskaber ved at følge samme udligning, så man kan få den tilstrækkelige kapital.

Altså, det samme parti, som i salen protesterede og hævdede, at en boligfond skulle være et brud på forliget, har i sin egen forligsskitse fremsat tanken om statslige lån for at fremskaffe kapital til de sociale boligselskaber. Det er den ene side af sagen, nogle af de ting, der interesserer mig ved partiet venstres nuværende taktik.

Den anden side er det, som boligministeren kom ind på her med hensyn til lejen i de sociale selskaber. Det er ikke meget langt fra, at jeg må sige, at en af de hovedskyldige i denne forsinkelse bl. a. er den daværende VK-koalition, Guldberg-Hastrup. Jeg står her med et cirkulære om revisionen af boligstøtteloven fra juni måned 1965. Heri gives detaljerede henvisninger til afdelingernes pligt til at henlægge midler til hovedreparationer; der er endvidere et langt afsnit om, hvordan man skal forny de tekniske installationer osv. Nu tror jeg ikke, man skal beskyldte de sociale selskaber for ved denne lejlighed at have forudset, at der den 18. januar ville blive afsluttet noget boligforlig. Men efter de oplysninger, boligministeren her er fremkommet med om de anvisninger, der gives for pligten til at sørge for fornyelse — cirkulæret er dateret 21.